

Pri njej je jasno dokazano, da žena ni nikako inferijorno bitje, kakor mislijo nekateri.

Ona nadkriljuje sè svojo ljubeznijo do resnice, sè svojim vzletom do lepote in do dobrega, sè svojimi dragocenimi lastnostmi visoko, visoko tisoče in tisoče moških.

Duška Makoč-Foerster.

Hudo zdravilo.

»Pa kam hitiš, sosedja? kam Tebi se mudi?
Saj danes ni nedelja in k maši ne zvoni!«

»Grem v bližnji trg k zdravniku, moj mož je zlo bolan,
Domača vsa zdravila rabila sem — zaman«.

»Si dala mu polaja in lipov'ga medu?
Smodnika z mlekom, hrena in volčjega sadu?

Če to ni pomagalo, naj pride koj zdravnik,
Le pojdi brž, da kmalu ozdravi Tvoj bolnik!«

Moža zdravnik pregleda in reče mu tako:
»Bolau je Tvoj želodec, zdravilo rabi to;

Tri žlice na dve uri, če točno bodeš vžil,
Pa v malo dneh boš zopet, kot prej bil čvrst in čil!«

»Hudo bo to zdravilo, a jaz močno trpim,
Bom skušal, ako pojde, umreti se bojim.

Brž Micka k rešetarju in kupi šopa dva,
Na uri dve tri žlice; ni toljko jih doma.

Kdo vedel je, da spaka moč v sebi to ima
Jaz bil bi že pojedel vse žlice z zličnika«.

Desimira.

Prijateljska pisma uredništvu 'Slovenke'.

IX.

Velecenjena gospica urednica!
Vodite mi pozdravljena, velecenjena gospica v novem letniku, ki naj bi se razvijal in napredoval pod umnim in spretnim Vašim vodstvom v čast in diko Vam in vsemu slovenskemu ženstvu. Obdržali ste uredništvo tudi v tretjem letniku, za kar smo Vam dolžni vsi sodelovalci in sodelovalke naj-